

Holiday surprise

Schooldays passed very quickly. However schooldays seemed Renata neverending, they passed very quickly. She was looking forward to an excursion which was organized by history teachers and especially on the learning about beauties of the Moravian karst. Although she visited it with her parents when she was little, but she knows about it only from parents telling. It was the day of departure and sixth former were in front of the entry to Punkevní caves. Renata didn't have a hunch that Adam comes to her life in an underground. It became at a stalagmite Angel. Leave-taking wasn't sad, you know that it exists a mobile, ICQ, facebook, skype, e-mail, MSP and letters.

Winter months hanged very slowly, a promised visit was nowhere, only Christmas cards and a guarantee of a nearby meeting. We little dreamt that grandma and granddad keep up with the times. They saw on the Internet that there are spring holidays in March in a country Vysocina. We contrived plans how to spend our free days. And a shock! Our grandparents came. Everybody was caught grandparents' unawares a bit.

We thought that they don't on their promise. Our bulldog Karel showed a genuine pleasure. Our grandparents wanted to visit the Moravian karst and therefore we changed our plans. Because they saw some scenes on TV. cz. Adam got a brief SMS -at three at Angel. It's sporing with rain outside but dad promises us that it will be only drops of rain in the cave..

He wasn't wide off the mark but we were very afraid of facts that bats flies to our hair. Our Pavlik should find a gnome Granddad and granny were amazed. It took a long time to nature to prepare those all surprises-stalactite decoration in caves, deep valleys, subterranean rivers, white limestone rocks and a well-known abyss Macocha to which is connected a folk tale.

The name Macocha was originated in this way. This story has foundations in an event, which happened in 1893 according to local chronicles.

A woman died and a widow got married a widower who didn't like his son. This woman went mushrooming with him to the wood and took him as far as to a large abyss where the biggest mushrooms grew. The child was scared of that place. The woman told him that he could pick ones while she was holding his hand.

When he bent to pick the mushroom the woman left him into the black hole. She returned home in the dark and her husband asked her where his son is. She told him that he's somewhere in the wood. It was a storm outside. In the morning when the weather was better, dad with other villagers went to look for the boy. Dad heard a cry from the abyss. Villagers saw a child hanging on to a bush. They drew him with a rope. Then the step-mother was thrown into the abyss. From that time the abyss is called Macocha.

Our tour of the cave in huge halls with a dripstone decoration to the bottom of the abyss We were boating on the subsoil river Punkva. We weren't having a suspicion of an unexpected adventure. Pavlik watched the beauty when we were sailing on a motorboat. He didn't pay attention to stalactites ledges. Granddad saved Pavlik's head before a dread collision with

the cave giant. The stop at the bottom of the abyss was a gorgeous experience for children and adults. Its depth is nearly 140 metres.

In Balcarka, the most beautiful cave of the Moravian carst, there is a two floor labyrinth of rugged passage ways. Our eyes shine with happiness to see such a dripstone decoration and colour range. Renata's eyes weren't concentrated on this beauty because she fastened her attention on Adam. Giving through the round spaces reminding a rotunda she felt giddy. If it was Adam's presence she knows only herself.

Legendary Morii from Tolkien's Lord of the Rings reminds Sloupsko - sosovske caves. Michal felt that arrived his moment here. He whispered to granny's ear: „I have solved a secret of a stone.

I was carrying it a week and when I took it from a pocket it changed a colour. It was like a chameleon a bit. It is an answer on your task. But I read too that in Ancient Greece opal was a talisman of thieves and vagabonds. The opal should protect them. But you didn't think so. You know that I'm a good boy.“ Granddad only smiled a bit. „I don't know. Is it already mine or not?“

How we were wandering through this underground Adam unobtrusively became a part of our family.

It was absolutely unthinkable in order not to accept the invitation for a family lunch which ordered Slovak grandpa.

I don't know what made us tired more whether underground wandering or a good lunch .Both of all contributed to a good strain when we were on the way back from our trip.The type from TN.cz was great.

Prázdninové překvapení

Školní dny ubíhaly velmi rychle, avšak Renatě se zdály nekonečné. Těšila se na exkurzi pořádanou dějepisci a především na poznávání krás Moravského krasu. Navštívila ho sice jako malá s rodiči, ale ví o tom spíše jen z vyprávění. Nadešel den odjezdu a třída oktavánů stanula před vchodem do Punkevních jeskyní. To ještě Renata zdaleka netušila, že v podzemí ji vstoupí do života Adam. Stalo se to u stalagmitu Anděl. Loučení nebylo až tak smutné, vždyť přece máme mobil, ICQ, facebook, skype, e-mail, MSP a dopisní papír.

Zimní měsíce se vlekly, slibovaná návštěva nikde, pouze vánoční pozdravy a ujištění brzkého shledání. Ani ve snu nás nenapadlo, že babi a děd jdou natolik s dobou. Internet jim poradil, že kraj Vysočina má jarní prázdniny v březnu. My už sprádali plány na prožití volných dnů.

A šok!! Naši starouškové přicestovali. Všichni jsme byli tak trochu zaskočení, mysleli jsme si, že i tentokrát zůstane pouze u slibů. Největší radost projevoval náš pes buldok Karel. A tak jsme plány rázem přehodnotili, neboť jsme se museli přizpůsobit přání našich prarodičů - navštívit Moravský kras. Viděli totiž záběry na TN.cz. Tato skutečnost nejvíce nahrála naší Renatce. Adam dostal strohou SMS – ve tři u Anděla. Venku leje jako z konve, ale otec nás ujišťuje: „V jeskyních na vás jen tu a tam kápne.“ Nebyl daleko od pravdy, my se však spíše obávali, že se nám do vlasů zamotá netopýr. Náš Pavlík měl za úkol najít zkamenělého permoníka. Babi a děd užasli. Přírodě trvalo hodně dlouho, než pro nás přichystala všechna překvapení - krapíkovou výzdobu v jeskyních, hluboká údolí a žleby, ponorné řeky, bílé vápencové skály i známou propast Macochu, k ní se váže lidová pověst.

Název Macochy vznikl takto. Tento příběh má základy v události, která se podle místních kronik stala v roce 1693. Otcovi zemřela žena a vzal si nehodnou vdovu, která neměla ráda jeho syna. Proto ho vzala do lesa na ryzce a zavedla ho až k obrovské propasti. Dítě se bálo. Matka mu řekla, že ho chytí za ruku a může ryzce utrhnout. Jak se ale dítě nahlo, pustila ho do černé díry. Přišla domů za tmy a manžel se ji ptal, kde nechala syna. Řekla mu, že se asi někde v lese ztratil. Venku zatím zuřila bouře.

Prázdninové překvapenie

Školské dni ubiehali veľmi rýchlo, avšak Renate sa zdali byť nekonečné. Tešila sa na exkurziu, ktorú usporiadali dejepisári a predovšetkým na poznávanie krás Moravského krasu. Navštívila ho sice ako malá s rodičmi, ale vie o tom skôr iba z rozprávania. Nadišiel deň odchodu a trieda oktavánov zastala pred vchodom do Punkevných jaskýň. To ešte Renata zďaleka netušila, že v podzemí jej vstúpi do života Adam. Stalo sa tak u stalagmitu Anděl. Lúčenie nebolo až také smutné, veď máme predsa mobil, ICQ, facebook, skype, e-mail, MSP a listový papier.

Zimné mesiace sa vliekli, sľubovaná návšteva nikde, iba vianočné pozdravy a ubezpečovanie o skorom stretnutí. Ani vo sne nás nenapadlo, že babka a dedko idú tak skvelo s dobou. Internet im poradil, že kraj Vysočina má jarné prázdniny v marci. My sme si už spriadali plány na prežitie voľných dní.

A zrazu šok! Naši starí pricestovali. Všetci sme boli tak trochu zaskočení, mysleli sme si, že aj tentoraz zostane len pri sľuboch. Najväčšiu radosť prejavoval náš pes - buldog Karel. A tak sme plány razom prehodnotili, pretože sme sa museli prispôbiť želaniu našich prarodičov – navštíviť Moravský kras. Videli totiž zábery na TN.cz. Táto skutočnosť najviac nahrávala našej Renatke. Adam dostal strohú SMS – o tretej pri Andělovi. Vonku leje ako z krhly, no otec nás uisťuje: „V jaskyniach na vás len tu a tam kvapne.“ Nebol ďaleko od pravdy, my sme sa však skôr obávali, že sa nám do vlasov zamotá netopier. Náš Pavlík mal za úlohu nájsť skameneného permoníka. Babička a dedko užasli. Prírode trvalo veľmi dlho, kým pre nás prichystala všetky překvapenia – kvapľovú výzdobu v jaskyniach, hlboké údolia a žľaby, ponorné rieky, biele vápencové skaly i známu priepasť Macocha. K nej sa viaže ľudová povesť.

Názov Macochy vznikol takto. Tento príbeh má základy v udalosti, ktorá sa podľa miestnych kroník stala v roku 1693. Otcovi zomrela žena a vzal si zlú vdovu, ktorá nemala rada jeho syna. Preto ho vzala do lesa na rýdziky a zaviedla ho až k obrovskej priepasti. Dieťa sa bálo. Matka mu povedala, že ho chytí za ruku a môže rýdzik odtrhnúť. Keď sa však dieťa nahlo, pustila ho do čiernej diery. Prišla domov až za tmy a manžel sa jej pýtal, kde nechala syna. Povedala mu, že sa asi niekde v lese stratil. Vonku zatiaľ zúrila búrka.

Ráno, až se počasí zlepšilo, odešel otec s ostatními vesničany dítě hledat. Uslyšel nářek vycházející z propasti. Dítě uviděli přichycené na jednom z keříčků. Pomocí lana ho vytáhli a do propasti svrhli nevlastní matku – macechu. Od těch dob se propast jmenuje Macocha.

Naše prohlídková trasa vedla mohutnými chodbami s krápníkovou výzdobou na dno propasti a projíždkou na motorových člunech po hlubokých vodách podzemní říčky Punkvy. Netušili jsme, že nás bude provázet opravdové dobrodružství. Při plavbě na motorových člunech se Pavlík zahleděl na krásu krápníků a zapomněl dávat pozor na všudypřítomné krápníkové výčnělky. Dědeček tam určitě nebyl poprvé, jak nám tvrdil, neboť od prvního okamžiku projevoval velkou ostražitost. Pavlíkovu hlavu uchránil před hrozící srážkou s jeskynním velikánem. Úchvatným zážitkem pro malé i velké byla zastávka na dně propasti Macocha. Její hloubka dosahuje téměř 140 metrů.

Mezi nejkrásnější prostory Moravského krasu patří dvoupatrové jeskynní bludiště členitých chodeb jeskyně Balcarka. Až oči přecházely nad krápníkovou výzdobou a škálou barev! Renatiny oči ovšem tuto nádheru až tak nevnímaly, veškerá její pozornost patřila Adamovi. Při průchodu kruhovitými prostory, připomínajícími rotundu, pocítila Renatka závrať. Zda opravdovou, či z blízkosti Adama, ví jen ona sama.

Legendární Morii z Tolkienova Pána prstenů připomínají Sloupsko – šošůvské jeskyně. A právě zde cítí Michal, že nadešla jeho chvíle. Špitne dědovi do ucha: „Už jsem vylúštil záhadu kamínka. Nosil jsem ho celý týden u sebe a když jsem ho pak vyndal z kapsy, měl jinou barvu. Trochu jak chameleón! To bude zřejmě odpověď na tvůj úkol. Ale taky jsem se dočetl, že ve starověkém Řecku se opál stal talismanem zlodějů a pobudů, které měl ochraňovat. Ale tak jsi to snad nemyslel! Víš přece, jaký jsem hodný kluk.“ Děda se jen šibalsky pousmál. „A tak nevím. Je už můj, nebo není?“

Jak jsme tak putovali tím nádherným podzemím, Adam se nenápadně stával součástí naší rodiny. Bylo tedy naprosto nemyslitelné, aby nepřijal pozvání na rodinný oběd, který inicioval slovenský dědeček.

Ráno, keď sa počasie zlepšilo, odišiel otec s ostatnými dedinčanmi hľadať dieťa. Počul plač vychádzajúci z priepasti. Dieťa uvideli prichytené na jednom z kríkov. Pomocou lana ho vytiahli a do priepasti zhodili nevlastnú matku – macochu. Od tých dôb sa priepasť volá Macocha.

Naša vyhliadková trasa viedla mohutnými chodbami s kvapľovou výzdobou na dno priepasti a pokračovala plavbou na motorových člnoch po hlbokých vodách podzemnej riečky Punkvy. Netušili sme, že nás bude sprevádzať skutočné dobrodružstvo. Počas plavby na motorových člnoch sa Pavlík zahľadel na krásu kvapľov a zabudol dávať pozor na všadeprítomné kvapľové výčnelky. Starký tam určite nebol po prvý raz, ako nám tvrdil, lebo od prvého okamihu prejavoval veľkú ostražitosť. Pavlíkovu hlavu uchránil pred hroziacou zrážkou s jaskynným velikánom. Úchvatným zážitkom pre malých i veľkých bola zastávka na dne priepasti Macocha. Jej hĺbka dosahuje takmer 140 metrov.

Medzi najkrajšie priestory Moravského krasu patrí dvojposchodové jaskynné bludisko členitých chodieb jaskyne Balcarka. Až sa nám oči otvárali nad kvapľovou výzdobou a škálou farieb! Renatine oči však túto nádheru až tak veľmi nevnímali, všetka jej pozornosť patrila Adamovi. Pri prechádzaní kruhovitými priestormi pripomínajúcimi rotundu pocítila Renatka závrat. Či skutočný, alebo skôr z Adamovej blízkosti, to vie len ona sama.

Legendárnu Moriu z Tolkienovho Pána prsteňov pripomínajú Sloupsko-šošůvske jaskyne. A práve tu cítí Michal, že nadišla jeho chvíľa. Zašepká dedovi do ucha: „Už som vylúštil záhadu kamienka. Nosil som ho celý týždeň u seba a keď som ho potom vybral z vrečka, mal inú farbu. Trochu ako chameleón! To bude zrejme odpoveď na tvoju úlohu. Ale tiež som sa dočítal, že v starovekom Grécku sa opál stal talizmanom zlodějov a povaľačov, ktorých mal ochraňovať. Ale tak si to hádam nemyslel! Vieš predsa, že som dobrý chlapec.“ Dedko sa len šibalsky usmial. „A tak neviem. Je už môj, alebo nie?“

Ako sme tak putovali tým prekrásnym podzemím, Adam sa nenápadne stával súčasťou našej rodiny. Bolo preto celkom nemysliteľné neprijať pozvanie na rodinný obed, ktorý inicioval slovenský dedko.

Nevím, co nás znavilo víc – zda nevídaná podzemní prohlídka, či nevídaně dobrý macošský oběd. Oboje však přispělo k pohodě i při zpáteční cestě z našeho výletování. Ten typ z TN.cz byl skvělý.

Neviem, čo nás unavilo viac – či nevídaná podzemná prehliadka, či nevídane dobrý macošský obed. Oboje však prispelo k pohode aj pri spiatočnej ceste z nášho výletu. Ten typ z TN.cz bol skvelý.